

BENET CASABLANCAS Piano Music

JORDI MASÓ I
MIQUEL VILLALBA,
PIANO.
NAXOS.

El segell Naxos acaba de publicar la integral de piano de Benet Casablancas, que abraça 30 anys de la seva producció i permet, per tant, copsar-ne l'evolució estètica. Contràriament al que podríem entendre com a habitual, el piano no ha estat per a Casablancas un suport pròxim en el qual assajar privadament les seves primeres passes compositives, sinó que

s'ha acostat majoritàriament a l'instrument un cop el seu llenguatge ha esdevingut del tot personal i desenvolupat, desplegant-hi amb plenitud màxima les troballes tímbriques i compositives de la seva ingent producció cambrística i simfònica.

No és pas poc significatiu que, cronològicament, la primera obra del CD (el *Preludi i fuga en Do*) s'obri amb un

tritò (Do-Fa#), que evoca el món sonor d'aquells bellíssims *lieder* –també de joventut– als quals Webern, Berg o Schönberg no van posar número d'*opus*. En la fuga, exposada amb enorme claredat per Miquel Villalba, que extreu de l'instrument els colors exactes que reclama l'obra, es posen de manifest el rigor constructiu i el pensament contrapuntístic de Casablancas que –tal com destaca Víctor Estapé en les remarcables notes del disc– esdevindran una constant absoluta de la seva obra.

Excepte els *Set epigrames*, les obres que apareixen són bé "fulles soltes", bé peces presentades en forma de díptic o tríptic. Composicions en què Casablancas plasma sonoritats suspeses, rampells enèrgics, moments d'encalmada serenitat i rauxes dinàmiques, sem-

pre amb clares implicacions motiviques i amb un progressiu interès en la clarificació de les textures i la transparència harmònica. De la miniatura epigramàtica al soliloqui meditat i profund, Masó i Villalba evidencien el seu compromís amb la música contemporània desgranant per separat les peces que Casablancas ha dedicat al piano sol. És només en l'obra que enceta l'enregistrament que els dos intèrprets s'uneixen per presentar, amb molt bona entesa, els *Tre divertimenti*: primera obra que Casablancas escriu per a duet de piano en què, a través d'una escriptura brillant i amb jocs polimètrics, recorre les possibilitats expressives que s'amaguen entre la broma més incisiva i els territoris d'atmosfera suau i enganyosament serena. **Josep Barcons**